

Aqqalu C. Jerimiassen

EM 2025/18-1

Atassut

30. September 2025

Forslag til Inatsisartutlov om ændring af landstingslov om havne- og krydstogtpassagerafgift.

Naalakkersuisoq for Finanser og Skatter

Hvis du vil besøge vores land som turist, skal du bidrage til os alle. Hvis du vil benytte vores land på forskellige måder, skal du yde dit. Hvis du vil have en seng at sove i, må du give noget tilbage. Hvis du vil have en havn at lægge til i, må du betale for det. Hvis du vil betræde vores natur, skal du bidrage til at sikre, at den ikke ødelægges.

I mange år har vi i Atassut gennem vores forslag til finansloven fremhævet, at turismen bør give Grønland et større udbytte.

Det står vi stadig fast på!

Vi bemærker dog fra Atassut, at Sikuki Havn her er blevet særskilt nævnt, med ønsket om dobbelt skattefrihed.

I forbindelse med aftalen om ejerskabet, der blev indgået mellem de fire partier, blev det blandt andet nævnt ved underskrivelsen, at Sikuki på sigt skulle integreres i Royal Arctic Line A/S. Dette for at undgå dobbeltadministration og for at begrænse antallet af statslige A/S-selskaber.

Ser vi udenfor dette, glæder det os i Atassut, at turisme nu endelig bliver taget alvorligt på denne måde. Vi må nemlig erkende, at det var en fejl, da man i 2014 helt afskaffede passagerafgiften.

Nu hvor den er genindført, kan vi allerede se de positive virkninger. Selvom der nu er en afgift, kommer krydstogtskibene stadig til Grønland uden at falde i antal. Det er derfor helt naturligt, at dette område fortsat justeres.

Set i forhold til miljøet, mener vi i Atassut, at det er afgørende, at de krydstogtskibe, der anløber Grønland, pålægges større miljøafgifter. Det arktiske havområde og naturen er meget sårbare, og vi har alle et stort ansvar for at beskytte det bedre.

Vi foreslår desuden, at der – som det sker på Færøerne – indføres krav om, at krydstogtskibe i havn skal slukke motorerne og tilsluttes strøm. Dette bør undersøges som en mulighed her i landet.

For andre byer bør det også gælde, at når vandkraften udvikles og produktionen kan dække behovet, skal dette krav også indføres.

Ikke mindst er det vigtigt, at infrastrukturen i hele kysten forbedres i forhold til havnefaciliteter. Hvis det ikke kan løses centralt, må kommunerne have mulighed for at oprette og drive egne havne, hvor de selv kan fastsætte priser for krydstogtskibenes anløb.

Det er svært at forestille sig en voldsom udvidelse af antallet af krydstogtanløb i fremtiden. Derfor må vi udvikle på en måde, vi kan magte, og det er vigtigt at justere lovgivningen om turisme, da den kun har

været i kraft i et enkelt år. Vi skal sikre, at vores egne medborgere som turismeaktører også får udbytte af udviklingen.

Vi udelukker selvfølgelig ikke samarbejde med udenlandske partnere, men vi skal ikke styres af dem.

Vi må skabe en ordning, hvor krydstogtskibenes tilstedeværelse bliver til gavn for os alle. Måske burde vi endda indføre en slags meterafgift på havområderne eller på deres miljøpåvirkning, da konsekvenserne ikke er ubetydelige.

Med hensyn til de forskellige fjorde, som i turismeloven allerede er udlagt som zoner, kunne man også overveje at indføre særlige afgifter for krydstogtskibenes indsejling. Her tænker jeg på, at der ikke bare sejles ind med gummibåde uden videre. Ved at kræve betaling for indsejling i sådanne zoner, kunne man sikre, at kun lokale turismeaktører får adgang, og det vil give en direkte økonomisk gevinst til lokalsamfundet.

Der er mange flere ting, vi kunne nævne fra Atassut.

Men med disse bemærkninger sender vi forslaget videre til Erhvervs- og Råstofudvalget, så det kan forbedres yderligere, inden det går til 2. behandling.